

A technika napjai a Szegedi Ruhagyárban

Gazdag programja van a Szegedi Ruhagyárban is a Csongrád megyei üzemi technikai napoknak. Különböző előadások hangzanak el és kiállítás is nyitottak a gyár kultúrtermében. Egyik kiállítás, mint felső képünkön is látható, a vállalat újítoinak, dolgozóinak alkotásait mutatja be. A másikat a vállalat műszaki könyvtára rendezte és egybekötötték könyvtárusítással is. Mint alsó képünk is mutatja, műszakváltás előtt és után sokan keresik fel a könyvtárus pultját és vásárolnak a műszaki könyvek-ből.

Új szociális épület a szalámigyárban

Örömhír érte a napokban a szalámigyár dolgozóit. Régi vágyuk teljesül, mert jövőre felépül az üzem új szociális épülete a gyár Maros utcai részén. Az egyemeletes épületben kap helyet majd a női és férfiöltöző, fürdő, a konyha, étterem és orvosi rendelő. Itt lesz majd a párt- és KISZ-szervezet helyisége is. A tervek szerint 1965-ben adják át rendeltetésének a szociális épületet.

Tizenkét napi keresetnek megfelelő összeget kapnak nyereségrészesedésként

Évközben, a napi termelőmunka eleven sodrában az Újszegedi Kender-, Lenszövő Vállalat vezetői rendszeresen tájékoztatták a dolgozókat a nyereségrészesedés állásáról. Minden negyedév végén részletes tájékoztatót adtak az üzem házi újságjában. Ezeket a híradásokat nagy érdeklődéssel várták a munkások. Az elmúlt években arány-

talantul sokat vitáztak a nyereségrészesedés elosztásának módjáról az egyes üzemrészekben. Úgy is mondták: osztottak, összeadás nélkül. Jóval többet beszéltek az elosztás módjáról, mint a nyereségrészesedés megteremtésének feltételéről, a termelőmunkáról. Tavaly már fordítva cselekedtek, a munka volt előtérben. En-

Szegedi siker a megyei ifjúsági exportbrigádok versenyében

Már több év óta versenyeznek a Csongrád megyei üzemi ifjúsági exportbrigádjai. Nemes vetélkedésüket nemcsak a fiatalok, hanem az idősebb munkások is figyelemmel kísérik. Kíváncsian várják, vajon melyik ifjúsági munkáskollektíva bizonyult legjobbnak a tavalyi versenyben.

A KISZ Csongrád megyei bizottsága az elmúlt napokban értékelte a fiatalok vetélkedésének eredményét. Ertékelése szerint az első három helyezést a szalámigyár brigádjai nyerték el. Első lett a kötözőbrigád, amely már más években is megszerezte az elsőbbséget. De arra még nem volt példa, hogy szalámigyári versenytársai következzenek utána, a csontozó és az expedálóbrigád.

Néhány napja levelet kapott a szalámigyár igazgatója a KISZ Csongrád megyei bizottságtól, amelyben értesítik a vállalatot, hogy az első helyezett brigád megkapja a legjobb ifjúsági exportbrigádoknak járó zászlót és oklevelet. A másik két brigád pedig oklevelet kap.

Ez az elismerés nagy öröm a gyárban, s most a fiatalokat további jó munkára serkenti. Idén szeretnék még jobb eredményeket elérni, hogy munkájuk nyomán is tovább erősödjön a szegedi szalámi hírneve szerre a világon.

SIKLÓS JÁNOS:

Mindennapi dolgainkról

Megvalósul az emberekben is

BÁLINT GYÖRGY, egyik legnagyobb publicistánk 1935-ben Katajev: Hajrá-járól írott kritikájában mondja: »Katajevnek ebből a regényéből azt is megtudjuk, miképpen valósul meg magukban az emberekben« az öt-éves terv. Könyvtárakra ment akkor a szakmunkák száma (támogató és támadó, kételkedő és lelkesedő jelleggel) az »oroszok öt éves tervéről«. Szakmailag sok mindent mondott az öt éves tervről, de egyet senki sem mondott el: hogyan valósul meg az emberek érzésvilágában, tudatában az első öt éves terv? Erre Katajev: Hajrá-ja adott felvilágosítást a harmincas években Bálint Györgynek is.

Nálunk is valami ilyesmi-re akarunk választ adni, nemcsak és nem is elsősorban regényekben és novellákban — természetesen azokban is —, de sokkal inkább a mindennapi életben. Hogyan valósul meg véglegesen a parasztemberek érzés- és gondaltvilágában a szocialista mezőgazdaság? Az a tény, hogy a mezőgazdaságban — a parasztság akaratával és termelőmunkájával — nagyüzemi gazdálkodás folyik, a paraszti tudatforma és az egészséges irányban változó életérzés ékes bizonyítéka. Most már az sem szorul igazolásra, hogy termelőszövetkezeti parasztságunk 99 százaléka elfogadott és egyedül célravezető termelési és életformának tekinti a mezőgazdaságban a szövetkezeti, nagyüzemi termelést. A múlt hónapban lezajlott termelőszövetkezeti közgyűlések — szinte kivétel nélkül — ebből a szempontból is bizonyító erejűek voltak.

A FELTETT KÉRDÉS

nem iroda és jelentés ízű: a paraszti lelkekben, fejekben élő valóság. Érthető módon tanítottuk és tanítottuk a kisartermelés korlátolt kereteiből végre kiszabadult parasztembert a nagyüzemi gazdálkodás fortélyaira, szakmai ismereteire. Mert csak így boldogulhat, produkálhat nagy termelési egységekben. Hiszen a korábbi termelési és életforma zárt kereteiben nem találkozott az agrotechnika, a zoológia és a nagyüzemi termelés nélkülözhetetlen modern gépeinek kezelésével stb. Persze a szakmai képzés, nevelés mellett hallatlanul nagy szorgalommal és akarattal segítünk és segítünk az individualista tudat- és érzésvilág átalakításában. Segítjük, hogy a termelő ember szellemileg, érzelmileg teljesen azonosuljon azzal a termelő móddal, amelyet most már végleges életformájának tekint. Voltaképpen a szakmai és a világnézeti nevelést egymástól elválasztani nem lehet.

De mégis néha-néha munkánk olyan optikát kap, mintha a szakkérdéseken, napi feladatokon túl, valahol a rangsor vége felé bújnánk meg a legfontosabb: a mezőgazdasági nagyüzemi termelésben első az ember! A termelő személye, gondolkodása, s ennek következtében cselekvése az első helyen áll. Munkánkban néha nem kap elég hangsúlyt, hogy mit jelent a szocialista mezőgazdaság az emberek szempontjából: a termelőszövetkezeti tag részére. Pedig ha valahol akad tennivalónk, akkor itt igen. S ezt senki sem végzi el helyettünk, sem a pénzügyminiszter, sem a nemzetgyűlés nem utalja ki azt, amit nekünk kell megoldanunk a mezőgazdasági

termelési forma és a paraszti érzésvilág harmóniájának megteremtése érdekében. Korántsem bővelkedünk első számú vezetőkből, és még kevésbé — társadalmi életünk egészséges, humanus atmoszféráját árasztó — kisebb beosztású (brigád- és munkacsapat-) vezetőkkel a mezőgazdaságban. Holott a korábbi életkörülményekből sarjadtak az egyedülálló, a közösségi étellel ellentétes gondolkodás és érzésvilág lelküzdésében ezek a vezetők kulcsemberek. Hogyan foglalkozunk velük? Mikor és hogyan jut erők és időnk a szocialista világnézetet alaposan, a vezetést és az embereikkel való helyes bánásmód bonyolult gyakorlatát behatóan ismertetni? Sajnos, erre eddig a szükségesnél és lehetőségeinknél is kevesebbet fordítottunk, pedig ezen legalább annyi múlik, mint a szakmai és egyéb operatív kérdések okos megoldásán. Legalább annyi, mint az anyagi támogatáson.

A TERMELŐSZÖVETKEZETI

pártszervezetek zöme még nem tudta ellátni ezt a fontos feladatot. Részből azért, mert kevés a kommunista a szövetkezeti pártszervezetekben, s az ideológiai, általános műveltségbeli ismeretük is igen hézagos. Több módon, sokféle eszközzel terjesztjük világnézetünket a parasztság körében. Ezek mind-mind nélkülözhetetlenek, hasznos elemek a parasztság tudatformálásában, tehát ezeket is tovább kell fejleszteni. De a pártszervezetek felnevelése nélkül nem boldogulunk.

Ezért sok egyéb kérdés napirendre tűzése mellett a szövetkezeti pártszervezetek »felnevelését« egész mezőgazdasági munkánk középpontjába kell állítani. Hogy néhány év alatt szellem- és jellemformáló, és a világnézeti fejlődést meghatározó tényezőkké váljanak a termelőszövetkezeti tagság életében. A tag- és tagjelölt-felveteli munka meggyorsítása: jószándékú, dolgozó, tekintélyes szövetkezeti gazdák köréből, a mezőgazdasági szakirányítást ellátó értelmiség soraiból és a KISZ-szervezetekből kerüljenek be a pártba olyan emberek, akik már értelmileg és érzelmileg, tehát világnézetükben hozzájárulnak az eszménket, Felkészültségük, mozgékonyaságuknál fogva meghatározó politikai tényezőkké válnak a szövetkezeti életben, s magukkal ragadják a szövetkezeti tagságát.

Ezzel a munkánkkal párosul a termelőszövetkezeti pártszervezetek politikai, tartalmi tevékenységének serkentése. Hogyan dolgozhat legcélszerűbben a szövetkezeti pártszervezet? Mert igaz az, amit Kádár elvtárs mondott 1960 áprilisában a Központi Bizottság ülésén a szövetkezeti pártszervezetekről: Nevezetesen, hogy a termelőszövetkezeti pártszervezetek sokkal hamarabb felnevelnek és ható tényezőkké lesznek, mint annak idején a felszabadulást követően az üzemi pártszervezetek.

LÁTHATÓ

nem újonnan támadt kérdések ezek, de most már a szocializmus teljes megvalósításának idő szakában elodázhatatlanul jelentkeznek, mert a mezőgazdaság nagyüzemi termelésének fölénye megvalósul a különböző termelési ágakban és ennek megfelelően kell történnie az emberekben is: a kettő egymással szervesen összefügg.

Számottevő kedvezményekben részesülnek a szarvasmarha-tenyésztő tsz-ek és háztáji gazdaságok

Júliustól emelik a tej átvételi árát

Az elmúlt évek aszályos időjárása miatt nagymértékben csökkent a szalás és lé-dús takarmányok termése, a rendkívüli hideg és hosszasan tartó tél folyamán a rendelkezésre álló takarmányok és a korábbi évekből tartalékolat készletek jó része elfogyott már. Ugyanakkor késik a kítavasodás, s későbbre várható az új terméshű takarmány is. Eppen ezért a szarvasmarha-, s ezen belül a tehénállomány kondíciójának megtartása, valamint a tej- és hústermelési előirányzatok teljesítése érdekében a kormány jelentős mennyiségű takarmányt juttat központi készletekből a szarvasmarhatartó termelőszövetkezeteknek és háztáji gazdaságoknak. A takarmányjuttatásról számos más intézkedéssel is növelik a szarvasmarhatartás jövedelmezőségét. A termelőszövetkezetek között szarvasmarha-tenyésztésének támogatásáért és messzeemenő támogatásával egyidőben különös gondot kell fordítani a háztáji gazdaságok és az egyéni termelők szarvasmarha-tenyésztési tevékeny-

ségére, s takarmányjuttatással enyhíteni a takarmányozási gondjaikat. A fenti célok megvalósítását az alábbi intézkedésekkel segíti az állam: 1. A jelenleg érvényben levő literenként 2,4 forintos tejfelvásárlási alapárát 1963. július 1-i hatállyal 20 fillérral emelik. 2. A háztáji és egyéni tehénállomány részére eddig csupán a téli hónapokban adott literenként 20 dekagrammos, úgynevezett »tejkorpa«-juttatást egész évre kiterjesztik. 3. Azok a termelőszövetkezetek, amelyek 1963. január 1-e után üszőt állítanak tenyésztésbe, az üsző ellenlétskor az eddigi 2500 forintos hitelengedély helyett 4000 forint összegű állami támogatást kapnak. 4. A háztáji és egyéni tehénállomány, akik állatorvosi bizonyítvánnyal igazolják tehenük, vagy üszőjük vemhességét, 70 kiló abrak-takarmány vásárlására jogosultak állami áron. 5. Ugyanezek a saját tenyésztésű borjaikra kötött

nevelési vagy hizlalási szerződés alapján — az eddigi egyébként is kedvező felvásárlási árak érvényben tartásával — 200 kilós súlyra történő felnevelés esetén egy mázsa, 300 kilós két mázsa, s a legalább 390 kilós súlyra történő hizlalás esetében három mázsa abrak-takarmány vásárlására kapnak kiutalást. 6. Azoknak a termelőnek, akik a tenyészállatforgalmi gazdasági irodával vemhes üsző átadására kötnek szerződést, egy-egy üsző után három mázsa abrak-takarmányt adnak állami áron. A termelők a nevelési és hizlalási akcióban leszerződött üszőjüket saját teheneik pótlására joghátrány nélkül visszatarthatják vagy továbbtenyésztésre állíthatják be újabb szerződés alapján. A tanácsai szervek fontos feladata, hogy a háztáji és az egyéni szarvasmarhatartók legelőhasználatát lehetővé tegyék, rendszeresen vizsgálják felül a rét- és legelőgazdálkodás megújítása érdekében tett sokirányú intézkedések végrehajtását.

nek okát nem nehéz megtalálni, úgy hisszük, ehhez az is hozzájárult, hogy már 1961-ben pontot tettek az elosztás módjára. A vállalatnál ugyanis nem egyformán részesül mindenki a nyereségrészesedésből. Az üzemi tanács határozata szerint az egész vállalatot érintő szétosztható nyereség 80 százalékból részesülnek egyformán a dolgozók. A fennmaradó 20 százalékot pedig olyan mértékben osztják szét az üzemrészek között, amennyivel hozzájárultak a vállalati nyereség megteremtéséhez.

Egy évvel korábban mindössze 7 és fél napi keresetnek megfelelő összeg jutott nyereségrészesedésre. Most lényegesen több. Az éves mérleg adatai szerint 12,1 napi keresetnek megfelelő összegre számíthatnak.

A vállalat vezetősége már számfejtette azt is, hogy melyik üzemrészben mennyi pluszt kapnak a dolgozók. Eszerint a javítóműhelyben dolgozók kapják a legtöbbet, 3,45 napot. Őket követik a cernázóüzem dolgozói. A számok már ismeretesebbek. A pénzkiosztásra azonban csak később kerül sor. Erre még várni kell néhány hetet,

de a várakozás napjai most nem a visszapiantás, hanem az új nyereségrészesedés megalapozásának jegyében telnek. Tavaly az előző évhez mérten 20 millió forint értékű áruval adták többet a népgazdaságnak. Idén is nagyobb feladatok hárulnak az üzemre: 1,6 százalékkal több készáru vár tőlük a népgazdaság, ami forintokban kifejezve több mint 6 millió. Tehát többet és olcsóbban kell termelni, hogy a tavalyi 12,1 napi keresetnek megfelelő nyereségrészesedés után ne vissza, hanem előre lépjenek az Újszegedi Kender-, Lenszövő Vállalatnál.